

opusdei.org

Guds trofasthet gjør oss trofaste

Paulusårets femte måned, en kommentar til 2 Tim 4,7.

11.12.2008

Paulus skriver i sitt andre brev til disippelen Timoteus: **Jeg har stridd den gode strid, fullført løpet, bevart troen.** (2 Tim 4,7)

Å forbruke og kaste hører fremdeles med til en selvsagt oppførsel. Hvor lett skaffer man ikke en erstatning når noe går i stykker, eller har blitt

umoderne eller ikke lenger blir satt pris på.

Denne måten å forholde seg til ting på, kan i noen tilfeller være hensiktsmessig. Men iblant virker det som det også preger kontakten med mennesker. Mange mener at mennesket ikke har evnen til trofasthet, det har altfor svak vilje og har et altfor omskiftelig sinn.

Hvis man binder seg er det i høyden midlertidig, på prøve, så lenge det går bra. Men: ”man kan ikke bare leve på prøve, man kan ikke bare dø på prøve. Man kan ikke bare elske på prøve, bare ta seg av et menneske på prøve.” Dette sa pave Johannes Paul II i 1980 i Köln til unge familier.

”Trofasthet” er ingen borgerlig dyd, ingen ren tilknytning til det vante, ingen fossilaktig hardhet. Trofasthet er liv med faste røtter. Det er en kraft, ”som overvinner tiden – det vil si livets gang og forgjengelighet –

men ikke med steinens hardhet, urokkelig stivnet, men levende, voksende og skapende”. (Romano Guardini) Trofasthetens holdning gjennomtrenger det kristne så dypt at Apostlenes Gjerninger (10,45) kaller Kristi disipler for ”fideles”, ”de trofaste”. De kan være sikre på at Guds trofasthet bærer oss og gjør oss i stand til å forbli trofaste.

av Josef Arquero

pdf | dokument generert automatisk fra
<https://opusdei.org/nb-no/article/guds-trofasthet-gjr-oss-trofaste/> (20.03.2026)